

ע"פ 4003/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 4003/16

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערערת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
(השופט א' אליקים) מיום 3.4.16 בת"פ
21369-09-15

תאריך הישיבה: י"ז באלול התשע"ו (20.9.16)

בשם המערער: עו"ד הילה גורני

בשם המשיב: עו"ד יניב אביטן

בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על המשיב, והוא 14 חודשי מאסר בפועל, ומאסרים על תנאי של 10-15 חודשי מאסר וכן פיצוי בסך 18,000 ₪ למתלונן. הפרשה - על פי כתב האישום המתוקן בו הודה המשיב - עניינה חשד במתלונן, שהיה בן פחות מ-14 ביום המעשה, כי פגע מינית בבת המשיב. המשיב ביקש מן המתלונן כי יתלוח

עמוד 1

אליו, לקחו לבניין שבשלבי בניה, תקף אותו במכות ובקללות וחתך אותו באולר בגופו ובפניו, תוך שהורה למתלונן לשתוק משזעק לעזרה. בהמשך חתך המשיב את המתלונן בגבו וכן חרט על גבו את האות P, ולבסוף גרם לו להתפשט מבגדיו ועזב אותו עירום ומדמם. למתלונן נגרמו חתכים והוא אושפז למשך יממה, ונגרם לו נזק פיסי ונפשי. העבירות שבהן הודה המשיב היו פגיעה בנסיבות מחמירות, התעללות בקטין, איומים והדחה בחקירה. בית המשפט קמא עיין בתסקיר המשיב, שלא כלל המלצה טיפולית וציין רמת סיכון גבוהה לאלימות, אך גם כי המשיב הביע חרטה ונטל אחריות. כן עיין בית המשפט בתסקיר נפגע העבירה אשר נדרש לסבל שנגרם למתלונן. בית המשפט ציין כי למשיב גם עבר פלילי הכולל תשע הרשעות קודמות בעבירות שונות - עבירות אלימות ובהן שוד מזוין, וכן עבירות סמים ונשק, לרבות מאסרים בפועל. בית המשפט קבע מתחם עונש שבין 9 ל-36 חודשי מאסר, וגזר את העונש כאמור מעלה.

ב. בערעור ובפנינו טענה המדינה כי הן המתחם העונשי שנקבע הן העונש שנגזר אינם תואמים את הענישה הראויה בפרשה כזאת. לדעת המדינה, יש להטעים את ההתעללות בקטין, בחתכים, בחריטת האות על גבו ובהותרתו עירום ומדמם, וכן את עברו הפלילי של המשיב, לרבות תקיפת בת זוג תוך חבלה של ממש יומיים לפני העברות שבתיק זה. על כן נתבקשה החמרה ממשית בעונש.

ג. לקראת הדיון עיינו בתסקיר עדכני של שירות המבחן, המדווח על התנהגות ללא עבירות משמעת וחריות במאסר, אך אי הסכמה לטיפול גמילה מסמים. למשיב בעיה רפואית מסוימת שלא נפרט בשל צנעת הפרט, אך הוא מטופל.

ד. הסינגור המלומד טען כי המשיב מיצר על העבירה, אך אין מקום לשיטתו להתערבות בעונש בהשוואה לפסיקה שהמדינה עצמה טענה לה בבית המשפט המחוזי. המשיב עצמו ציין בפנינו את חרטתו על המעשים ואת מצבה הקשה של משפחתו.

ה. סבורים אנו כי יש מקום לקבלת הערעור. לדעתנו, בכל הכבוד, הקל בית המשפט קמא הן בקביעת המתחם, שגבולו התחתון צריך להיות גבוה משמעותית, מ-9 חודשים, והן בעונש עצמו. העבירות - המעשים הפיסיים וההשפלה הנפשית כלפי המתלונן - הן חמורות, ומתעצמות על רקע עברו הפלילי המכביד של המשיב. העונש שנטיל איננו ממצה כל עיקר, בהיותנו ערכאת ערעור ועל פי הנהוג בכזאת, ובמבט לעתיד בכגון דא יש מקום לענישה מחמירה יותר. אנו מעמידים איפוא את המאסר בפועל על 24 במקום 14 חודשים, וכאמור עודנו בצד המקל. המאסרים על תנאי והפיצוי בעינם. ערעור המדינה מתקבל לפי האמור.

ניתן היום, י"ז באלול התשע"ו (20.9.2016).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

המשנה לנשיאה